

אמרי קודש

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
אוזרוב חנצ'ין

פרשת משפטים

יו"ל ע"י מערכת

"אמרי קודש"

שע"י מוסדות אוז'רוב חנצ'ין

הגיליון נודב

לרגל שמחת ה'פדיון הבן' לנינו של
כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א
בן לנכדו הר"ר משה צינזירט שליט"א
חתן חרב"ן הרה"ג ר' אשר אנשיל שמרלר שליט"א
זיהא רעזוא מן קדם שמיא שיזכו לרוזת רוב נחת
דקדושה בבריות גופא ונהורא מעליא בהרחבת הדעת
ברוחנית ובגשמיות

מערכת

אמרי קודש

להו"ל דברי אלוקים חיים
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אוזרוב חנצ'ין

תוכן הדא"ח אינו מוגה
ונכתב על דעת השומעים בלבד

פרשת משפטים

אם חשש אחד בראשו חבירו מרגיש, כן אמר הקב"ה כביכול: עמו אנכי בצרה (תהלים צא).

והיינו שכלל ישראל הם תמיד משתוקקים להשי"ת ורוצים לקיים מצות, והמונע הוא הלב הישן, ונמצא שכדי לבוא אל השלימות מתחילים לעשות חצי והשי"ת משלים כל המצוה כאילו עשאה כמו שצריך. וכך ישראל צריכים להיות מבטלים עצמם ומהותם כאילו עוד לא השלימו עבודתם, ומזה תגבר התשוקה לעשות רצון השי"ת, ועי"ז יכול הקב"ה גם כן להרים אותם מעלה בקיום המצות שיהיו מרגישים קדושה וקירבה להשי"ת כתאומים הללו שזה חש בראשו וחבירו מרגיש,

וזהו יסוד הברית שלימד להם משה רעיא מהימנא בחלוקת הדם לחצי, על כן סיפר משה לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים להודיע להם דעת בעבודת השי"ת, כי עיקר העבודה בעשייה כפי יכולתו, ועל זה אמרו ישראל שנעשה כל

כתוב (שמות כד, ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה. הנה אח"כ (פסוק ז) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ולכאורה יש לדקדק מה כפל הכתוב פעמיים אותו ענין של נעשה ונשמע.

ובפסוק לפני כן (פס' ו) כתוב שמשה לקח חצי הדם וישם באגנות, וחצי הדם זרק על המזבח. ומה הענין בזה שחילק משה את דם הברית לשתי חצאים, ועוד צריך להבין הלשון: ויקח ספר הברית ויקרא 'באזני העם', מהו ההדגשה 'באזני העם'.

הנה אמרו רז"ל (שמות רבה פב, ה) על הכתוב (שה"ש ה, ב) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מן המצוות ולבי ער לעשותן, תמתי - בסיני, שנתממו עמי בסיני, ואמרו (שמות כד, ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. אמר ר' ינאי מה התאומים הללו

עול מלכותו. וזה היה דם הברית בין ישראל להקב"ה, ולכן כתוב: ויקרא באזני העם, היינו שישמעו בבחינת שמיעה פנימית, שמע ואתבר ליבא.

וכשישראל קיבלו בחינה זו של שמיעה, התרוממו למדריגה גדולה והקדימו נעשה קודם לנשמע, כמו שאיתא בגמ' שבת (פח, א) אמר רבי אלעזר בשעה שהקדימו נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה להן מי גילה רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו. שמעלותה בקיום המצוה קודם השמיעה בפועל ואל זה הדרגה הגיעו ישראל כשקיבלו עליהם הברית שהוא יסוד השלימות שיודעין כבר רז המשפיע מה שהוא הולך להשפיע.

וזהו שכתוב (שם שמות כד, יא): ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו, שע"י שאכלו עולות זבחים ושלמים (שם פס' ה) שבמהותה מורה קרבן שלמים על שלימות, ובעת שהכהנים אוכלים בעלים מתכפרים (פסחים נט, ב), וכאן שהיו במדריגה גבוהה יכלו לאכול מהעולות ושלמים כי אז היו בבחינת השלימות כמו שהכהנים משלימים את הבעלים להתכפר.

אשר דבר ה', ומיד הכין משה דברי הברית באופן הנ"ל דברי הברית 'באזני העם' דיקא, שיקבלו עליהם נעשה ונשמע, שנעשה כפי שאנחנו יכולים לעשות ונבטל עצמנו ומהותינו כאילו עוד לא השלמנו כל המצות בשלימות ואז כביכול השי"ת ישלים עבודתינו.

או יאמר דהנה בזוה"ק (ח"ב סח, א) על הפסוק (שמות יח, א) וישמע יתרו וכו', יתרו שמע וכולי עלמא לא שמעו? והא כתיב (שם טו, יד) שמעו עמים ירגזון, אלא כל עלמא שמעו ולא אתברו, והאי שמע ואתבר וכו'. והיינו שבשמיעה פנימית גומר בדעת האדם לקבל השפע הן ברוחניות והן בגשמיות שבזה הוא משלים עצמו, כמו שכתב אאזמו"ר (באר משה שמות עמ' תרצ"ז) שהקב"ה יסד את עולמו בבחינת משפיע ומקבל והשלימות הוא כשיש משפיע ומקבל.

וזהו: ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח, ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (שמות כד, ו-ח). דהנה משה רבינו רצה ללמד את כלל ישראל שתמיד יהיו מקבלים. דהנה יסוד הבריאה שהקב"ה משפיע ואנו מקבלים

